



Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 16. Oleum misericordiæ vasis infundè vacuis: velut illa vidua, quo vestra soluentur debita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

in persona pauperis. & hæc velim persuasum habeas, quidquid illi feceris, *Hoc mihi imputa. Suscipe illum sicut me.* Si obieceris, te nihil ei debere, respondeo, transeat, sit ita, nec ob hoc rogo, ut facias eius nomine, sed meo. *Hoc mihi imputa.* Ut verò de pretio te reddam securum, hæc tibi scribo syngrapham mea manu subnotatam, quã tibi eius promitto solutionem: *Ego Christus scripsi mea manu. Ego reddam.* Audin' quã apte congruat illi. *Ego autem dico vobis.* Ne timeas, quòd antiquas à te repetam rationes, & dicam. Plura his mihi debebas: cum quidquid es, aut habes, mihi debeas. *Non dicam tibi, quod & tuipsum mihi debes:* sed quod pro illo tibi satisfaciã, quã nihil mihi deberes: vis plura? Num facere potes aliquid, quo strictius Deum obliges, si obligari possit? Ideo hæc posuit in oratione clausulam. *Sicut & nos dimittimus.* Domine Deus, au alias non potueris adicere conditiones & dicere. *Dimitte nobis debita nostra:* cum ieiunemus: flagelis uos cedamus &c.? Poterat equidem, sed hæc elegit, ait D. August. quã fortius se ipsum constrikeret (si constrictus vocari possit) cum sit opus meè in eius gratiam factum, & magis veniat in eius suppurationem; quod est ignoscere delinquenti.

§. 16. *Oleum misericordiam vasis infundere vacuis: velut illa vidua, quo vestra soluentur debita.*

12
Br. 100.
de temp.

Magna D. August. detegit mysteria in muliere illa vidua quondam nupta filio Prophetæ: defuncto viro multis gravata debitis mansit superflua, ob quã & illam & filios eius diuendere prætendebant creditores: modo agendi illis temporibus valde frequenti dicebant enim, mulieri imputandum & filijs, quòd vir tot familiam debitis onerasset. Confugit ad Prophetam Eliseum, exponit extremam suam illi calamitatem: Interrogat eam Prophetæ, quid habes in domo tua? *At illa respondit. Non habeo, necilla tua, quidquam in domo mea, nisi paruum olei quo ungar.* Cui ait: *vade, pete mutuum ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca; Et ingredere, & claudè ostium tuum, cum intrinsecus fueris tu & filij tui, & mitte inde in vasa omnia hæc, & cum plena fuerint, tolle.* Et hoc modo adeo superfluet & redundabit oleum, ut non solum tibi sufficiat, quo creditoribus satisfacias & debitis, insuper & diuitias congeres, quibus tu & filij tui peramplè & abundè possitis vitam transigere. *Postea*

4 Reg. 4.
A.

gna imò & infinita sunt nostra debita. *In multis offendimus omnes.* Qui vero minus debet, debet *Luc. 12. decem millia talenta,* ita Christus notat in parabola hominis Regis: qui cum cepisset rationem *Matth. 18. ponere oblatum est ei vovis, qui debebat ei d. cent mil. 12. lia talenta.* Et is primus erat, Quid de reliquis, qui tanto magis ad reddendam rationem constrikerentur, quantò plura contraxissent debita? Solutio faciendã est oleo charitatis. Quæ ceteris virtutibus supernat, ut oleum liquoribus. *Maiores horum est charitas.* Operibus misericordiarum. *1. Cor. 13. dia & charitatis satisfit pro peccatis.* *Charitas 13. operit multitudinem peccatorum.* *1. Petr. 4.*

Hinc consequenter exponit D. August. consilium Danielis Prophetæ datum infami illi peccatori Nabuchodonosor. *Ecce tua elemosynis Dan. 4. redime,* & *iniquitates tuas misericordias pauperum.* Vbi notat præcipuam elemosynam & misericordiam esse cordis, quando diligimus inimicos, & illis benefacimus, de quo alibi. *Amor hic gignit & charitatis opera, ubi effundenda sunt, quo ha. oleum, beamus ad soluenda debita.* Num in vasa plena? *Tract. 6. Non hoc: arbitror enim quòd incompetentes misericordiam Deo proponere: Domine miserere mei: quia miserus sum filij mei, & amant me amantem, beneficio beneficium compensari: responderet enim tibi: quòd feceris hoc, ad quòd adstringebaris: Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? In vasa vacua mittendum charitatis oleum. Quæ sunt hæc vasa? Inimicus tuus, & tanto magis vacuus, quanto tibi crudelior: cum in illo non sit amoris id est caritatis te oleum, nec quidquam tibi proficuum, nec delectabile. O Domine non mereris, fateor, & hoc est esse vacuum: quia amare amorem dignum, & benefactori benefacere, est oleum in vasis infundere plenioribus. Oleum illud immisissum vasis vacuis, est illud quod augetur, & valet plurimum; ita ut ex illo proficiat quo debitis nostris satisfacias.*

Relinque proximo tuo nocenti te, & tuum depre. Eccl. 18. cantu tibi soluentur peccata tua, ait Spiritus S. 2. Ponderanda sunt hæc duo verba: *Relinque,* & *sol. Tract. 4. uentur de quibus alias egimus.* Ex quo intoretur causa, eum in principio Quadragesimæ, hoc nobis mandatum proponatur. *Parcat mihi Deus: Ecclesia sancta, an non sumus in principio Quadragesimæ? An non hi sunt primi passus? Quid à nobis requiritis? Ego autem dico vobis, Diligite &c. Quid? an hinc exordiris? An non est axioma philosophicum, quòd à facillioribus est inchoandum. An ergo aliquid hoc præcepto difficilior? Recede in omnibus iustificacionibus Domini nisi*

difficilius inuenies, quam quod quis suos diligit
in p[er]f[ect]is. Asserit D. August. a & D. Chryso[stomus].
in p[er]f[ect]is. Vocat hoc p[re]ceptum: Ultima corona honorum,
serm. 7. ad totius virtutis cacumen. Et D. Paul. e. Flenit do-
legis est dilectio. Qui itaque hoc petit, petit
serm. 3. & iudicium legis, & opus in lege Dei omnium
perfectissimum & eminentissimum.

Indicentur alij hoc vltimo proponendum, sci-
licet in hebdomada sancta, quando iam per fre-
quentes conciones, fidelium cordibus rite dispo-
nitis, ipso Parasceues die huius p[re]cepti adiu-
uptionem Christi exemplo p[re]dicamus. Nemo
reprehendat Ecclesiam. Instituit hoc tempus, quo
agamus de peccatorum obtinenda remissione: ad
hanc verò actus omnium efficacissimus (vt nihil
dicamus de Sacramentorum receptione) est of-
fensarum remissio. O quam foret efficax oratio
illa dum genitrix à Deo misericordiam postu-
las, illi omnium iniuriarum plenissimam offerret
remissionem, quâ tuis indulsisti inimicis. Quan-
do peccata tua confessurus accedis, primum te
paululum recollige, & ex intimo cordis affectu
inimicis ignosce, & congruè poteris dicere: Di-
mitte nos debita nostra, sicut & nos &c. Nullum
reperio opus, cui fortius David iniurabatur, vt
suorum peccatorum veniam speraret, quam dum
Sauli pepercit in spelunca, cuius manibus, vt ex-
dis teus, iam tradebatur occidendus; vt p[re]fati
sumus: quo peracto, spelæo egressus coram Deo
prouolutus, Psalmum celestem inchoat, pleno
guttore Dei misericordiam implorat, totâ fidu-
ciâ. Misere mei, Deus, misere mei, quoniam
in te confidit anima mea. Vt notat D. Gregor.
Nylsen. & declarauimus. Et quod Semel maledi-
centi vitam donasset, tantam ei spem contulit ob-
tinendi culpæ suarum indulgentiam: vt per
hoc eius se quasi certum consideret, vt ibidem
diximus. Huic concinit doctrina Christi. Si er-
go offers munus tuum ad altare &c. Relinque tibi
&c. & vade reconciliari &c. Doctrina hæc my-
steriis abundantiore quam verbis: vt alias expo-
sumus. Hinc deducimus, cur Christus affixus
cruci, primum pro crucifigentibus eum inimicis
& tortoribus Patrem supplicans ait. Pater, di-
mitte illis. Diuinus enim ille Sacerdos, totius
mundi in se peccata receperat, & vt eorum ob-
tineret indulgentiam altare crucis ascenderat: ete-
nim sciebat ad eorum remissionem, omnium
maximè conuocare, hostibus ignoscere, vt & tibi
ignoscatur. Proinde duo hæc coniunxit Isaias:
Ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus
rogauit. Sacratissima verba de quibus alias.

53
Cuius
hoc
propon-
tur p[re]-
ceptum.

21.
Tract. 4.
nu. 144.

Matth. 5.
21.
Tract. 5.
nu. 113.
Cap. 53.
17.
Tract. 5.
nu. 117.

S. 17. Qui inimico non remittit, ei Diuina non prouiderit misericordia, sicut nec Iob cornu altaris.

Ridet Spiritus S. vt fatuum, eum, qui nolens
inimico remittere calumnias sibi illatas,
suorum peccatorum à Deo postulat mis-
ericordiam. Qui vindicari vult, à Domino inue-
niet vindictam, & peccata eius seruans seruabit.
Nihil hic p[re]tereamus, rationem assignat: Ho-
mo homini seruat iram, & à Domino quarit mæde-
lam. Hoc inuit Christus in parabola deseruo,
cui Dominus decem millia talenta non dimisit:
quia confertuo suo supplicanti centum denario-
rum debitum non laxauit. Vt alio loco diximus
a quam parabolam sic Christus concludit: Sic &
Pater meus celestis faciet vobis, si non remisistis
vnusquisque fratri suo, de cordibus vestris. Hac pa-
rabola nitebatur D. Chryso[stomus]. auditores suos ad
huius obseruantiam p[re]cepti permonere, & tan-
tâ verborum elegantia perorauit, vt ipse in fine
concionis fassus fuerit, quod oculis testibus, per-
ciperet fructum quem fecerat, vnde & sibi con-
gratulabatur. Gaudete & laetor: quia video vos
tantâ voluptate, qua dicimus, audire, & plausu
tanto excipere, promptissimi esse, & ad Domini
mandati adimpletionem paratos. Vidit igitur D.
Chryso[stomus]. fructum, quem huius parabolæ propo-
sitione fuerat operatus, & certè permagnam, sicut
ibidem retulimus: & fortè, eo p[re]dicante surte-
xerunt quidam Auditorum in medium, dimit-
tentes calumnias, remittentes veteres inimici-
tias, & in pacis oscula cotruentes. Sicut postmo-
dum contigit Apostolo nostro S. Vincentio Fer-
rario eandem materiam p[re]dicanti: Supponit
D. Chryso[stomus]. nihil adeo diuinam irritare iusti-
tiam, quam videre aliquem pertinacem, & obsti-
pum in remittendo sibi illatas calumnias. Nihil
omnium Deus ita odit, & auersatur, vt hominem
vltionis audiam, & in animo suo perpetuas aduer-
sus proximum seruantes inimicis: tantum enim
peccati eius dampnum est, vt misericordiam Dei
renocet, nec locum habere sinat.
Ad huius probationem, perpendit hanc para-
bolam, in qua Regis clarissimè p[re]fultit & bo-
nitas & misericordia erga seruum suum; cum
enim tantum esset debitum, vt p[ro]p[ter] decem mil-
lium talentorum, ei hanc summam vnus humil-
limæ petitionis intuitu liberalis dimisit, insuper
cum nec debiti quidem peteret remissionem, sed
temporis tantum dilationem; Patientiam habe

54
E
Eccle. 28.
1.
Tract. 4.
nu. 136.
Cap. 53.
18.
D.
Chry.
Ho. 27.
in Gen.
To. 1.
D.
Chry.
Tom. 1.
I.
Deo
sum-
me di-
splicet
qui uq
vult
offen-
sas re-
mitte-
re.
V 2
22



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN